Türkçe okunuşlu

KURÂN-I KERİM

Önemli bir uyarı:

Bu elinizdeki kitap hiçbir zaman Arapça harflerle yazılı Kuran-ı Kerim'in yerini tutamaz. Bırakın arapça gibi zengin bir dilin harflerini telaffuz etmeyi en basit dillerin bile başka dillerde telaffuzu mümkün değildir.
Bunu eseri hazırlarken islamiyetle yeni tanışan ileri yaştaki müslüman kardeşlerimizin Kuran alfabesini öğrenmekteki güçlüklerini bertaraf etmeyi amaçladık.
Kimi konumu itibariyle bir hocaefendinin dizinin dibinde oturmaya ar etmekte; kimi de (geçerli geçersiz) bir sürü bahane göstererek artık öğrenemeyeceğini beyan etmekteler.
Bize soracak olursanız bunu öğrenmenin yaşı yoktur. Her yaşta insan ezberleyebilir veya öğrenebilir.
Maksadımız bu öğrenme surecindekileri Kelâmulláh'ın ilâhi lezzetinden mahrum bırakılmamaları için bir nebze olsun Kuran-ı Kerim'e aşina olmâlârını sağlamaktır.
Bu eserle yetinmeyelim. Muhakkak bir bilenden doğru mahreçleri çıkarmayı öğrenelim.
Çağımızda bir sayfayı bile okumaya üşenen ve her şeyden çabucak sıkılan gençlerimize bir alternatif sunduğumu düşünüyorum.
Rabbim gençlerimizin Kuran-ı Kerim'e yaklaşmalarını sağlar inşaalláh.
Bizler sadece ALLÁH (C.C.)'a karşı davranışlarımızda samimi olarak gayret göstermemizden mesuluz.
Eğer bazı kıraat yanlışlarımız olursa (ki muhakkak oluyordur); bildiklerimize ve ibadetlerimize güvenmeyerek hatalarımızdan ötürü tevbe istiğfar edelim lütfen.
Rabbim yâr ve yardımcımız olsun.
Bunun hazırlanmasında emeği olanlara ve geçmişlerimize bir fatiha ihsan ederseniz sevinirim .
Rabbim ibadetlerimizi kabul buyursun . AMİN

Önemli Not:

Muhakkak ki aziz kitabımızı tam mahreçlerine uygun şekilde latince alfabeyle göstermemiz mümkün değildir. Ona yakın olan şekilde okutmaya gayret ettik.
(ú), (á) veya (ḭ) harflerini gördüğünüz yerlerde o harfi uzatacağız.
(Türkçede náne, núri veya sḭne derken a, u, i harflerini uzatmamız gibi.)
Örneğin "hayır" iyilikte bulunma anlamına gelirken uzatarak okuduğumuz "háyır" reddetme anlamına gelir.
(ʻ) kesme işareti olan kelimeyi okurken nefesimizi kesip devam edelim. (neş'e gibi)
(ɧ) harfini arapçadaki خ harfinin karşılığı olarak yazdık.
Boğazın gırtlağa yakın bölümünden boğazı hırıldatmak suretiyle çıkarılan bir sestir. Kh gibi çıkarılır.
(dʑ) harfini arapçadaki ظ harfinin karşılığı olarak yazdık.
Dil, ucu üst ön dişlerin başlarından biraz dışarı çıkmak sûretiyle çıkarılır. (zannetmek'teki z harfi gibi)
(ś)harfini arapçadaki ث harfinin karşılığı olarak yazdık.
Dilin ucunu, yukarı yüzüyle, üst dişlerin başlarından biraz dışarı çıkarmak suretiyle söylenir.
Çok yumuşak ve peltekçe söylenen (se) gibi okunur.
(q)harfini arapçadaki ق harfinin karşılığı olarak yazdık. Daima kalın okunur. (kusur gibi)
(,) virgül işareti görürseniz oralarda hafifçe soluklanarak okuyalım.
(ấ ve ű) harflerine gelince buna "med" harfleri denir ve buraları uzatmamız gerekiyor.
Tecvid kaidelerini göz önünde bulundurarak yazmaya çalıştık.
Tecvid kaidelerini göz önünde bulundurarak yazmaya çalıştık.
Buna rağmen yanlış okuyabilme ihtimalini düşünerek rabbimizin affına sığınalım.

Secde ayetleri renkli olarak işaretlendirilmiş olup o âyette"Secde âyeti "yazmaktadır. Secde ayetini okuyan veya secde ayetini işiten kişiye secde vacip olur. Tilâvet secdesine niyet ederek abdestli olarak, kıbleye karşı ayakta durup, elleri kulaklara kaldırmadan "Alláhu ekber" diyerek secdeye gidilir. Üç defa "subháne rabbiye'l a'lá" dedikten sonra tekbir alarak secdeden kalkar ve "semi'ná ve ata'ná gufráneke rabbená ve ileyke'l masiyr" denir.

Kur’an- ı Kerim’e başlama duası

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَللّٰهُمَّ بِالْحَقِّ اَنْزَلْتَهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ ۞ اَللّٰهُمَّ عَظِّمْ
رَغْبَتِي فِيهِ وَاجْعَلْهُ نُورًا لِبَصَرِي وَشِفَاءً لِصَدْرِي ۞
اَللّٰهُمَّ زَيِّنْ بِهِ لِسَانِي وَجَمِّلْ بِهِ وَجْهِي وَقَوِّ بِهِ
جَسَدِي وَارْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ عَلٰى طَاعَتِكَ اٰنَاءَ اللَّيْلِ
وَاَطْرَافَ النَّهَارِ وَاحْشُرْنِي مَعَ النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ صَلَّى
اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاٰلِهِ الْاَخْيَارِ ۞

Bismilláhirrahmánirrahıym
Alláhumme bil haqqı enzeltehu ve bil haqqı nezel.
Alláhumme azdẓım rağbetị fịhi vec’alhu núran li basarıy. Ve şifâen li sadrıy.
Alláhumme zeyyin bihị lisánị ve cemmil bihị vechị ve qavvị bihị cesedị.
Verzuqnị tilávetehu alá táatike ánâel leyli ve etráfen nehár.
Vahşurnị mean nebiyyi Muhammedin sallalláhu aleyhi ve selleme ve álihil aḫyár.

Allah'ım, inzal ve nazil kıldığın Kur'an hakkı için,
Allah’ım! Kur'an'a karşı rağbetimi arttır, gözlerime Kur'an'ı ışık yap, göğsüme Kur'an'ı şifa yap.
Allah'ım, Kur'an'la dilimi zinetlendir, yüzümü güzelleştir ve vücudumu da Kur'an'la kuvvetleştir.
Okumasını emrin üzerine rızıklandır, gece ve gündüz Kur'an okumamı nasip et.
Beni Resulü Ekrem ile ve O'nun en seçkin âli ve ashabıyla birleştir.

1. Cüz

سُورَةُ الفَاتِحَةِ مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ١
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٢
الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ٣ مَالِكِ يَوْمِ
الدِّينِ ٤ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ
٥ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ٦
صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ
الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ٧

وَهِيَ سَبْعُ آيَاتٍ

FATİHA Suresi 1. Sure (7 âyettir)

1Bismilláhirrahmánirrahıym

2Elhamdu lilláhi rabbil álemi̮n.

3Er rahmánir rahıym.

4Máliki yevmid di̮n.

5İyyáke na’budu ve iyyáke nestaıyn.

6İhdinás sırátel mustaqıym.

7Sırátallezi̮ne en’amte aleyhim, ğayril máğdẕubi aleyhim ve lâd dẕấllin.

---

1. *Rahmân ve Rahîm olan Allah’ın adıyla.*

2. *Ezelden ebede her türlü hamd ve övgü, şükür ve minnet, Âlemlerin Rabbi olan Allah’a mahsustur.*

3. *O Rahmândır; rahmeti bütün varlıkları kuşatır ve bütün yaratıklarının her türlü rızkını merhametle yetiştirir. O Rahîmdir; yaratıklarına karşı pek şefkatli ve merhametlidir.*

4. *O hesap gününün sahibidir.*

5. *Ancak Sana kulluk eder, ancak Senden yardım isteriz.*

6. *Bizi doğru yola ilet.*

7. *Kendilerine nimet ve ihsanda bulunduğun peygamberlerinin ve onlara tâbi olan sâlih kullarının yoluna gazabına uğrayanların ve sapıtmış olanların yoluna değil.*
Âmin.

سُورَةُ الْبَقَرَةِ مَدَنِيَّةٌ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ ذٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ ف۪يهِ هُدًى
لِلْمُتَّق۪ينَ ﴿٢﴾ اَلَّذ۪ينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ
وَيُق۪يمُونَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذ۪ينَ يُؤْمِنُونَ بِمَٓا اُنْزِلَ
اِلَيْكَ وَمَٓا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْاٰخِرَةِ
هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ اُو۬لٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى
مِنْ رَبِّهِمْ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾

مِائَتَانِ وَسِتٌّ وَثَمَانُونَ آيَةً

BAKARA Suresi 2. Sure (286 âyettir)

Bismilláhirrahmánirrahıym
1Eli̮f, lấm, mi̮m.
2Zálikel kitábu lá raybe fi̮h, hudel lil mutteqıyn.
3Ellezi̮ne yu’minúne bil ğaybi ve yuqıymúnes saláte ve mimmá razaqnáhum yunfiqún.
4Vellezi̮ne yu’minúne bi mấ unzile ileyke ve mấ unzile min qablik, ve bil ấḫıratihum yúqınún.
5Ulấike alấ hudem mir rabbihim ve ulấike humul muflihún.

1*Elif lâm mim.*
2*Şu yüce kitap ki, onda asla şüphe yoktur. O, Allah’ın emir ve yasaklarına karşı gelmekten sakınanlar için bir yol göstericidir.*
3*O takvâ sahipleri ki, görmedikleri halde Allah’a ve Onun bildirdiklerine îmân ederler, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden Allah yolunda bağışta bulunurlar.*
4*Onlar sana indirilen Kur’ân’a da, senden önceki peygamberlere indirilen kitaplara da inanırlar. Onlar, âhirete de kesin olarak îmân etmiş kimselerdir.*
5*İşte, Rablerinin gösterdiği doğru yol üzerinde olanlar onlardır.*

اِنَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا سَوَٓاءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ خَتَمَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ وَعَلٰى سَمْعِهِمْؕ وَعَلٰٓى
اَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظٖيمٌ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ
يَقُولُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنٖينَۢ ﴿٨﴾
يُخَادِعُونَ اللّٰهَ وَالَّذٖينَ اٰمَنُواۚ وَمَا يَخْدَعُونَ اِلَّٓا اَنْفُسَهُمْ
وَمَا يَشْعُرُونَؕ ﴿٩﴾ فٖى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌۙ فَزَادَهُمُ اللّٰهُ مَرَضًاۚ
وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلٖيمٌۙ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾ وَاِذَا قٖيلَ لَهُمْ
لَا تُفْسِدُوا فِى الْاَرْضِۙ قَالُٓوا اِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾ اَلَٓا
اِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلٰكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾ وَاِذَا قٖيلَ لَهُمْ
اٰمِنُوا كَمَٓا اٰمَنَ النَّاسُ قَالُٓوا اَنُؤْمِنُ كَمَٓا اٰمَنَ السُّفَهَٓاءُۜ اَلَٓا
اِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَٓاءُ وَلٰكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ وَاِذَا لَقُوا الَّذٖينَ
اٰمَنُوا قَالُٓوا اٰمَنَّاۚ وَاِذَا خَلَوْا اِلٰى شَيَاطٖينِهِمْۙ قَالُٓوا اِنَّا
مَعَكُمْۙ اِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِؤُنَ ﴿١٤﴾ اَللّٰهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ
فٖى طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذٖينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ
بِالْهُدٰىۖ فَمَا رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدٖينَ ﴿١٦﴾

6İnnellezi̱ne keferú sevâun aleyhim e enzertehum em lem tunzirhum lá yu’minún.

7Ḫatemalláhu alá qulúbihim ve alá sem’ıhim, ve alâ ebsárihim ğışáveh, ve lehum azábun adẕıym.

8Ve minen nási mey yeqúlu âmenná billáhi ve bil yevmil âḫıri ve má hum bi mu'mini̱n.

9Yuḫádiúnalláhe vellezi̱ne âmenú, ve má yaḫdeúne illá enfusehum ve má yeş’urún.

10Fi̱ qulúbihim meradẕun, fe zádehumulláhu meradẕá, ve lehum azábun eli̱mum bi má kânú yekzibún.

11Ve izá qıyle lehum lá tufsidú fi̱l ardẕı, qálú innemá nahnu muslihún.

12E lâ innehum humul mufsidúne ve lá killá yeş’urún.

13Ve izá qıyle lehum âminú kemâ âmenen násu qálû e nu’minu kemâ âmenes sufehâu, e lâ innehum humus sufehâu ve lâ killá ya’lemún.

14Ve izá leqúllezi̱ne âmenú qálû âmenná, ve izá ḫalev ilá şeyátıynihim, qálû inná meakum, innemá nahnu mustehziún.

15Alláhu yestehziu bihim ve yemudduhum fi̱ tuğyánihim ya’mehún.

16Ulâikellezi̱neşteravúd dẕalálete bil hudâ, fe má rabihat ticáratuhum ve má kânú muhtedi̱n.

---

6. *İnkâr edenlere gelince, sen onları inkârlarının âkıbetinden sakındırsan da birdir, sakındırmasan da. Onlar inanmazlar.*

7. *İnkârlarında ısrar ettikleri için Allah, onların kalblerini de, kulaklarını da mühürlemiştir. Gözlerinin üzerinde de, hakkı görmelerine mâni bir perde vardır. Âhirette ise onların hakkı pek büyük bir azaptır.*

8. *İnsanlardan bir kısmı da, mü’min olmadıkları halde, “Allah’a ve âhiret gününe inandık” derler.*

9. *Allah’ı ve mü’minleri gûyâ aldatmaktadırlar. Halbuki onlar yalnız kendilerini aldatırlar da farkında bile olmazlar.*

10. *Onların kalblerinde nifak hastalığı vardır. Âyetler peş peşe inip İslâm inkişaf ettikçe Allah da onların o hastalıklarını artırmıştır. Âyetlerimizi yalanlayıp durmaları yüzünden onlara pek acı bir azap vardır.*

11. *Onlara “Yeryüzünde fesat çıkarmayın” dendiği zaman, “Biz ancak ıslah ediciyiz” derler.*

12. *Dikkat edin, asıl bozguncular onlardır; fakat farkında değildirler.*

13. *Onlara “Şu îmân eden insanlar gibi siz de îmân edin” dendiği zaman, “O beyinsizler gibi mi îmân edelim?” derler. İyi bilin ki, asıl beyinsizler kendileridir, fakat bunu da bilmezler.*

14. *Îmân edenlere rastladıklarında “İnandık” derler. Şeytanlaşmış reisleri ve arkadaşlarıyla başbaşa kalınca da, “Aslında biz sizinle beraberiz; onlarla sadece alay ediyoruz” derler.*

15. *Alaylarına karşılık Allah onları maskaraya çevirirır. Ve onlara mühlet verip azgınlıkları içinde bırakır da, şaşkın şaşkın bocalayıp dururlar.*

16. *İşte onlar hidâyete karşılık sapıklığı tercih etmiş kimselerdir. Fakat bu alışverişleri onlara bir kâr getirmemiş ve bir daha da doğru yolu bulamamışlardır.*

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِى اسْتَوْقَدَ نَاراًۚ فَلَمَّٓا اَضَٓاءَتْ مَا حَوْلَهُ
ذَهَبَ اللّٰهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فى ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾
صُمٌّ بُكْمٌ عُمْىٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَۙ ﴿١٨﴾ اَوْ كَصَيِّبٍ مِنَ السَّمَٓاءِ
فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌۚ يَجْعَلُونَ اَصَابِعَهُمْ فى اٰذَانِهِمْ مِنَ
الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِۜ وَاللّٰهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ يَكَادُ
الْبَرْقُ يَخْطَفُ اَبْصَارَهُمْۜ كُلَّمَٓا اَضَٓاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِۙ وَاِذَٓا
اَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُواۜ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَاَبْصَارِهِمْۜ
اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ
الَّذِى خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَۙ ﴿٢١﴾ اَلَّذِى
جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ فِرَاشاً وَالسَّمَٓاءَ بِنَٓاءًۖ وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ
مَٓاءً فَاَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقاً لَكُمْۚ فَلَا تَجْعَلُوا لِلّٰهِ اَنْدَاداً
وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَاِنْ كُنْتُمْ فى رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا
فَاْتُوا بِسُورَةٍ مِنْ مِثْلِهِۖ وَادْعُوا شُهَدَٓاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَاِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ
الَّتِى وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُۚ اُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

17Meśeluhum ke meśelillezistevqade nára, fe lemmấ edẓấet má havlehu zeheballáhu bi núrihim ve terekehum
fi̱ dẓulumátil lá yubsırún.
18Summum bukmun umyun fe hum lá yerciún.
19Ev kesayyibim mines semấi fi̱hi dẓulumátuv ve ra’duv ve berq, yec’alúne esábiahum fi̱ ázánihim mines
saváiqı hazeral mevt, valláhu muhıytum bil kâfirıyn.
20Yekádul berqu yaẖtafu ebsárehum, kullemấ edẓấe lehum meşev fi̱hi, ve izấ adẓleme aleyhim qámú, ve lev
şấelláhu le zehebe bi sem’ıhim ve ebsárihim innalláhe alá kulli şey’in qadi̱r.
21Yấ eyyuhán násu’budú rabbekumullezi̱ ẖalaqakum vellezi̱ne min qablikum leallekum tetteqún.
22Ellezi̱ ceale lekumul ardẓa firáşev ves semấe binấá, ve enzele mines semấi mấen fe aẖrece bihi̱ mineś
śemeráti rızqal lekum, fe lá tec’alú lilláhi endádev ve entum ta’lemún.
23Ve in kuntum fi̱ raybim mimmá nezzelná alá abdiná fe’tú bi súretim mim miślih, ved’ú şuhedấekum min
dúnilláhi in kuntum sádiqıyn.
24Fe il lem tef’alú ve len tef’alú fetteqún nárelleti̱ vaqúduhán násu vel hıcárah, uıddet lil kâfirıyn.

---

17. O münâfıkların hâli, karanlık bir gecede ateş yakan kimsenin durumu gibidir ki, ateş tam onların çevresini aydınlatmışken, Allah birden nurlarını alıp götürmüş ve onları karanlıklar içinde bırakmış; onlar da artık hiçbir şeyi göremez olmuşlardır.

18. Sağır, dilsiz ve kördürler; gece karanlığında bir ses işitmez, kimseye bir şey işittiremez, bağırsalar da yardıma gelen olmaz, yollarını bulamazlar. Çabaladıkça batar, o musibetten kurtulup geri dönemezler.

19. Yahut onların hâli, şiddetle boşanan karanlıklı, gök gürültülü ve şimşekli bir yağmura tutulmuş yolcuların misâline benzer. Yıldırımdan ölme korkusuyla parmaklarını kulaklarına tıkarlar. Halbuki Allah o kâfirleri kudretiyle çepeçevre kuşatmıştır.

20. Şimşeğin çakması neredeyse gözlerini alır. Etraflarını aydınlatınca birkaç adım yürürler. Fakat üzerlerine karanlık çökünce oldukları yerde kalırlar. Eğer Allah dileseydi onlara verdiği işitme ve görme nimetlerini de alıverirdi. Muhakkak ki Allah her şeye hakkıyla kàdirdir.

21. Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize kulluk edin ki takvâya erişesiniz.

22. O Rabbiniz ki, yeryüzünü size bir döşek, gökyüzünü bir kubbe yaptı. Gökten de size bir su indirip onunla türlü meyvelerden ve mahsullerden size rızık çıkardı. Öyleyse bile bile Allah’a eş ve ortak koşmayın.

23. Eğer kulumuz Muhammed’e indirdiğimiz Kur’ân’dan bir şüpheniz varsa, haydi, onun benzeri bir sûre getirin. Allah’tan başka bütün yardımcılarınızı da çağırın—eğer iddiânızda doğru iseniz.

24. Eğer bunu yapamazsanız —ki asla yapamayacaksınız— yakıtı insanlar ve taşlar olan, kâfirler için hazırlanmış Cehennem ateşinden sakının.

وَبَشِّرِ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اَنَّ لَهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرٖى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۜ كُلَّمَا رُزِقُوا
مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًاۙ قَالُوا هٰذَا الَّذٖى رُزِقْنَا مِنْ
قَبْلُ وَاُتُوا بِهٖ مُتَشَابِهًاۜ وَلَهُمْ فٖيهَٓا اَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ
وَهُمْ فٖيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَسْتَحْيٖٓ اَنْ
يَضْرِبَ مَثَلًا مَا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَاۜ فَاَمَّا الَّذٖينَ
اٰمَنُوا فَيَعْلَمُونَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْۚ وَاَمَّا الَّذٖينَ
كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَٓا اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًاۢ يُضِلُّ بِهٖ
كَثٖيرًا وَيَهْدٖى بِهٖ كَثٖيرًاۜ وَمَا يُضِلُّ بِهٖٓ اِلَّا الْفَاسِقٖينَۙ
﴿٢٦﴾ اَلَّذٖينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مٖيثَاقِهٖ
وَيَقْطَعُونَ مَٓا اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِى
الْاَرْضِۜ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٧﴾ كَيْفَ تَكْفُرُونَ
بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ اَمْوَاتًا فَاَحْيَاكُمْۚ ثُمَّ يُمٖيتُكُمْ ثُمَّ
يُحْيٖيكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾ هُوَ الَّذٖى خَلَقَ لَكُمْ
مَا فِى الْاَرْضِ جَمٖيعًا ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى السَّمَٓاءِ
فَسَوّٰيهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍۜ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلٖيمٌ ﴿٢٩﴾

25Ve beşşirillezi̱ne ấmenú ve amilús sáliháti enne lehum cennátin tecri̱ min tahtıhâl enhár, kullemá ruziqú
minhá min śemeratir rızqan qálú házâllezi̱ ruzıqná min qabl, ve utú bihi̱ muteşábihá, ve lehum fi̱hấ ezvácum
mutahharatuv ve hum fi̱há ḫálidún.
26İnnalláhe lá yestahyi̱ ey yadżribe meśelem má beúdżaten fe má fevqahá fe emmállezi̱ne ấmenú fe
ya'lemúne ennehul haqqu mir rabbihim, ve emmállezi̱ne keferú fe yeqúlúne mázấ erádalláhu bi házá meśela,
yudżıllu bihi̱ keśi̱rav ve yehdi̱ bihi̱ keśi̱rá, ve má yudżıllu bihi̱ illâl fásıqıyn.
27Ellezi̱ne yenqudżúne ahdalláhi mim ba'dżi mi̱śáqıh, ve yaqtaúne mấ emeralláhu bihi̱ ey yúsale ve yufsidúne
fi̱l ardż, úlấike humul ḫásirún.
28Keyfe tekfurúne billáhi ve kuntum emváten fe ahyákum, śumme yumi̱tukum śumme yuhyi̱kum śumme
ileyhi turceún.
29Huvellezi̱ ḫalaqa lekum má fi̱l ardżı cemi̱'an śummestevấ iles semấi fe sevváhunne seb'a semávát, ve huve
bi kulli şey'in ali̱m.

---

25. Îmân eden ve güzel işler yapanları müjdele: Altlarından ırmaklar akan Cennetler onlarındır. O Cennetlerden rızık olarak bir meyve yediklerinde, "Bu daha önce yediğimiz rızıktandır" derler. Rızıkları dünyadakine benzer şekilde kendilerine sunulur. Orada onlar için tertemiz kadınlar vardır. Onlar orada ebedî olarak kalacaklardır.

26. Şüphesiz ki Allah, sivrisinekle veya ondan daha küçüğüyle misâl vermekten çekinmez. Îmân edenler, onun Rablerinden gelen hak olduğunu bilirler. İnkâr edenler ise, "Allah, bu misâlle ne demek istedi?" derler. Allah, bu misâlle birçoğunu saptırır; birçoğunu da onunla doğru yola iletir. Aslında Allah, bu misâlle sadece fâsıkları saptırır.

27. O fâsıklar ki, Allah'a verdikleri sözü bozar, Allah'ın—akrabâlar ve mü'minler arasında—riâyet edilmesini emrettiği bağları keser ve yeryüzünde fesat çıkarırlar. İşte onlar hüsrâna düşmüş olanların tâ kendileridir.

28. Nasıl Allah'ı inkâr edersiniz ki, siz birtakım cansız maddelerden ibaret iken, O, sizi yaratıp hayata kavuşturdu. Sonra O, sizi öldürecek, sonra tekrar diriltecektir. Sonunda Onun huzuruna döndürüleceksiniz.

29. Yeryüzünde ne varsa sizin için O yarattı. Bundan başka semâya da iradesini yöneltti ve gökleri yedi tabaka olarak tanzim etti. O her şeyi hakkıyla bilendir.

وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنّ۪ي جَاعِلٌ فِي الْاَرْضِ خَل۪يفَةًۜ قَالُٓوا
اَتَجْعَلُ ف۪يهَا مَنْ يُفْسِدُ ف۪يهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَٓاءَۚ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ
بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَۜ قَالَ اِنّ۪ٓي اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ وَعَلَّمَ
اٰدَمَ الْاَسْمَٓاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ اَنْبِؤُ۫ن۪ي
بِاَسْمَٓاءِ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ
لَنَٓا اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَاۜ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَل۪يمُ الْحَك۪يمُ ﴿٣٢﴾ قَالَ يَٓا اٰدَمُ
اَنْبِئْهُمْ بِاَسْمَٓائِهِمْۚ فَلَمَّٓا اَنْبَاَهُمْ بِاَسْمَٓائِهِمْۙ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ اِنّ۪ٓي
اَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۙ وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ
تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِاٰدَمَ فَسَجَدُٓوا اِلَّٓا
اِبْل۪يسَۜ اَبٰى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِر۪ينَ ﴿٣٤﴾ وَقُلْنَا يَٓا اٰدَمُ
اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَاۖ وَلَا
تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِم۪ينَ ﴿٣٥﴾ فَاَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ
عَنْهَا فَاَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا ف۪يهِۖ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ
عَدُوٌّۚ وَلَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ اِلٰى ح۪ينٍ ﴿٣٦﴾ فَتَلَقّٰٓى
اٰدَمُ مِنْ رَبِّه۪ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِۜ اِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّح۪يمُ ﴿٣٧﴾

30Ve iz qále rabbuke lil melâiketi inni cá'îylun fil ardzı ħalifeh, qálû e tec'alu fihá mey yufsidu fihá ve yesfikud dimâ'e, ve nahnu nusebbihu bi hamdike ve nuqaddisu lek, qále inni a'lemu má lá ta'lemún.

31Ve alleme ádemel esmâe kullehá śumme aradzahum alâl melâiketi fe qále embiúni bi esmâ'i háúlâi in kuntum sádiqıyn.

32Qálú subháneke lá îlme lenâ illá má allemtená inneke entel alimul hakim.

33Qále yâ âdemu embi'hum bi esmâihim, fe lemmâ embeehum bi esmâihim, qále e lem equl lekum inni a'lemu ğaybes semáváti vel ardzı ve a'lemu má tubdúne ve má kuntum tektumún.

34Ve iz qulná lil melâiketiscudú li âdeme fe secedû illá iblis, ebá vestekbera ve kâne minel kâfirıyn.

35Ve qulná yâ âdemuskun ente ve zevcukel cennete ve kulá minhá rağaden hayśu şi'tumá ve lá taqrabá házihiş şecerate fe tekúná mined dzálimin.

36Fe ezellehumeş şeytánu anhá fe aħracehumá mimmá kâná fih, ve qulnehbitú ba'dzukum li ba'dzıyn aduvv, ve lekum fil ardzı musteqarruv ve metáun ilá hıyn.

37Fe teleqqâ âdemu mir rabbihi kelimátin fe tábe aleyh, innehu huvet tevvábur rahıym.

---

30. Hani Rabbin meleklere, "Yeryüzünde emirlerimi yerine getirip varlıklar üzerinde tasarrufta bulunacak bir hâlife yaratacağım" buyurduğunda, melekler şöyle demişlerdi: "Yeryüzünde fesat çıkarıp kan dökecek birisini mi yaratacaksın? Halbuki biz, Sana hamd ile tesbih eder, Seni her türlü noksandan yüce tutarız." Allah ise, "Ben sizin bilmediğinizi bilirim" buyurmuştu.

31. Ve Âdem'e bütün isimleri öğrettikten sonra eşyayı meleklere gösterdi. "Eğer halifeliğe daha lâyık olduğunuz iddiâsında doğru iseniz, bunların isimlerini Bana söyleyin" buyurdu.

32. Melekler, "Seni her türlü noksandan tenzih ederiz," dediler. "Senin bize öğrettiğinden başka bilgimiz yoktur. Sen her şeyi hakkıyla bilir, her işi hikmetle yaparsın."

33. Allah, Âdem'e "Ey Âdem, onlara bu varlıkların isimlerini bildir" buyurdu. Âdem onların isimlerini meleklere bildirince, Allah "Size demedim mi?" buyurdu, "Ben göklerin ve yerin gizliliklerini de bilirim, sizin açığa vurduklarınızı ve gizlediklerinizi de bilirim diye?"

34. Meleklere, "Âdem'e secde edin" dediğimizde,—İblis hâriç— hepsi secde etti. İblis ise bundan kaçındı ve secde etmeyi gururuna yediremeyerek kâfirlerden oldu.

35. Âdem'e dedik ki: "Ey Âdem, sen ve hanımın Cennete yerleşin. Orada dilediğiniz yerden bol bol yiyin. Yalnız şu ağaca yaklaşmayın; yoksa kendinize yazık etmiş olursunuz."

36. Sonra şeytan onların ayaklarını kaydırıp Cennet nimetlerinden mahrum kalmalarına sebep oldu. Biz de "Birbirinize düşman olarak yeryüzüne inin," dedik. "Orada belirlenmiş bir vakte kadar sizin için bir karar yeri ve bir nasip vardır."

37. Âdem, Rabbinden öğrendiği sözlerle tevbe etti; Rabbi de onun tevbesini kabul etti. Şüphesiz ki O, tevbeleri çok kabul edici ve çok merhamet edicidir.

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًاۚ فَاِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ مِنّ۪ي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ
هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذ۪ينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَٓا اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِۚ هُمْ ف۪يهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾ يَا
بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّت۪ٓي اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَوْفُوا
بِعَهْد۪ٓي اُو۫فِ بِعَهْدِكُمْ وَاِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٤٠﴾ وَاٰمِنُوا بِمَٓا اَنْزَلْتُ
مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُٓوا اَوَّلَ كَافِرٍ بِه۪ۖ وَلَا تَشْتَرُوا بِاٰيَات۪ي
ثَمَنًا قَل۪يلًاۘ وَاِيَّايَ فَاتَّقُونِ ﴿٤١﴾ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا
الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾ وَاَق۪يمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ
وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِع۪ينَ ﴿٤٣﴾ اَتَاْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ
اَنْفُسَكُمْ وَاَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾ وَاسْتَع۪ينُوا
بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِۜ وَاِنَّهَا لَكَب۪يرَةٌ اِلَّا عَلَى الْخَاشِع۪ينَۙ ﴿٤٥﴾ اَلَّذ۪ينَ
يَظُنُّونَ اَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَاَنَّهُمْ اِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٤٦﴾ يَا بَن۪ٓي
اِسْرَٓائ۪يلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّت۪ٓي اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنّ۪ي فَضَّلْتُكُمْ
عَلَى الْعَالَم۪ينَ ﴿٤٧﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْز۪ي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْـًٔا
وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤٨﴾

وَاِذْ نَجَّيْنَاكُمْ

38Qul nehbitú minhá cemi̱’á, fe immá ye’tiyennekum minni̱ huden fe men tebia hudáye fe lá ḫavfun aleyhim ve lá hum yahzenún.
39Vellezi̱ne keferú ve kezzebú bi ấyátinấ úlấike ashábun nár, hum fi̱há ḫálidún.
40Yá beni̱ isrấi̱lezkurú ni’metiyelleti̱ en’amtu aleykum ve evfû bi ahdi̱ úfi bi ahdikum ve iyyáye ferhebún.
41Ve ấminú bimấ enzeltu musaddiqal li má meakum ve lá tekúnû evvele kâfirim bih, ve lá teşterú bi ấyáti̱ śemenen qali̱lev ve iyyáye fetteqún.
42Ve lá telbisúl haqqa bil bátılı ve tektumúl haqqa ve entum ta’lemún.
43Ve eqıymús saláte ve ấtúz zekáte verkeú mear rákiîyn.
44E te’murúnen náse bil birri ve tensevne enfusekum ve entum tetlúnel kitáb, e fe lá ta’qılún.
45Vesteîynu bis sabri ves saláh, ve innehá le kebi̱ratun illá alâl ḫáşiîyn.
46Ellezi̱ne yedẓunnúne ennehum muláqú rabbihim ve ennehum ileyhi ráciún.
47Yá beni̱ isrấi̱lezkurú ni’metiyelleti̱ en’amtu aleykum ve enni̱ faddẓaltukum alâl álemi̱n.
48Vetteqú yevmel lá teczi̱ nefsun an nefsin şey’ev ve lá yuqbelu minhá şefáatuv ve lá yu’ḫazu minhá adluv ve lá hum yunsarún.

---

38. *Onlara dedik ki: Hepiniz oradan inin. Size Benim tarafımdan bir hidâyet rehberi geldiğinde, kim Benim gösterdiğim yola uyarsa, onlar için hiçbir korku yoktur; onlar mahzun da olmayacaklardır.*
39. *İnkâr eden ve âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar da Cehennem ateşinin ehlidir. Orada ebedî olarak kalacaklardır.*
40. *Ey İsrailoğulları! Size ihsân ettiğim nimetlerimi hatırlayın ve son peygambere îmân edeceğinize dâir Bana verdiğiniz sözü yerine getirin ki, Ben de size verdiğim sözü yerine getirip, mükâfatınızı vereyim. Ve sadece Benden korkun.*
41. *Beraberinizdeki Tevrât’ı doğrulayıcı olarak indirdiğim Kur’ân’a da îmân edin. Onu ilk inkâr edenler siz olmayın. Benim âyetlerimi, az bir dünya menfaatiyle değiştirmeyin. Ve yalnız Benden korkun, yasaklarıma karşı gelmekten sakının.*
42. *Hakkı bâtılla karıştırmayın ve bildiğiniz halde hakkı gizlemeyin.*
43. *Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin ve Allah huzurunda eğilenlerle beraber siz de rükûa varın.*
44. *İnsanlara iyiliği emreder de kendinizi unutur musunuz? Halbuki siz Tevrât’ı okuyan kimselersiniz. Hiç akıl etmez misiniz?*
45. *Sabır ve namazla Allah’tan yardım isteyin. Fakat bu, Allah’tan korkanlardan başkasına pek ağır gelir.*
46. *Onlar, Rablerine kavuşacaklarına ve Onun huzuruna döneceklerine inanan kimselerdir.*
47. *Ey İsrailoğulları! Size ihsân ettiğim nimetleri ve sizi vaktiyle bütün milletlere üstün kılmış olduğumu hatırlayın.*
48. *Ve öyle bir günün azâbından korkun ki, o gün hiç kimse kimsenin cezâsını hiçbir şekilde kaldıramaz, kimseden şefaat kabul olunmaz, kimseden bir fidye alınmaz; onlar hiç kimseden yardım da görmezler.*

وَاِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُٓوءَ الْعَذَابِ
يُذَبِّحُونَ اَبْنَٓاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَٓاءَكُمْ وَفٖى ذٰلِكُمْ بَلَٓاءٌ
مِنْ رَبِّكُمْ عَظٖيمٌ ﴿٤٩﴾ وَاِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَاَنْجَيْنَاكُمْ
وَاَغْرَقْنَٓا اٰلَ فِرْعَوْنَ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾ وَاِذْ وٰعَدْنَا مُوسٰٓى
اَرْبَعٖينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ ظَالِمُونَ
﴿٥١﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾ وَاِذْ
اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾ وَاِذْ
قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهٖ يَا قَوْمِ اِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ
الْعِجْلَ فَتُوبُٓوا اِلٰى بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُٓوا اَنْفُسَكُمْ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ
لَكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ اِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحٖيمُ
﴿٥٤﴾ وَاِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسٰى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى نَرَى اللّٰهَ جَهْرَةً
فَاَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ
بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ
وَاَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا
رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

49Ve iz necceynákum min ấli fir’avne yesúmúnekum sűel azábi yuzebbihúne ebnấekum ve yestahyúne nisấekum ve fî zálikum belấum mir rabbikum adzıym.

50Ve iz feraqná bi kumul bahra fe enceynákum ve ağraqnấ âle fir’avne ve entum tendzurún.

51Ve iz váadná músấ erbeîyne leyleten śummetteĥaztumul îcle mim ba’dzihî ve entum dzálimún.

52Śumme afevná ankum mim ba’dzi zálike leallekum teşkurún.

53Ve iz âteyná músál kitábe vel furqáne leallekum tehtedún.

54Ve iz qále músá li qavmihî yá qavmi innekum dzalemtum enfusekum bittiĥázikumul îcle fe túbű ilá báriikum faqtulű enfusekum zálikum ĥayrul lekum înde báriikum fe tábe aleykum innehu huvet tevvábur rahıym.

55Ve iz qultum yá músá len nu’mine leke hattá neralláhe cehraten fe eĥazetkumus sáiqatu ve entum tendzurún.

56Śumme beaśnákum mim ba’dzi mevtikum leallekum teşkurún.

57Ve dzallelná aleykumul ğamáme ve enzelná aleykumul menne ves selvá kulú min tayyibáti má razaqnakum ve má dzalemúná ve lákin kânű enfusehum yadzlimún.

---

49. *“Sizi, Firavun kavminin zulmünden kurtardığımızı da hatırlayın ki, onlar, sizi azâbın en kötüsüne uğratıyor, kızlarınızı sağ bırakıp yeni doğan erkek çocuklarınızı kesiyorlardı. Bunda ise, Rabbiniz tarafından sizin için büyük bir imtihan vardı.*

50. *Yine hatırlayın ki, denizi yarıp sizi kurtarmış ve Firavun kavmini de gözlerinizin önünde boğmuştuk.*

51. *Yine hatırlayın ki, Biz, Mûsâ’ya kırk gece Tûr’da kalmasını emredip ona Tevrât’ı vaad etmiştik. Sonra da siz, Mûsâ’nın arkasından buzağıyı ilâh edinerek zâlimlerden oldunuz.*

52. *Bundan sonra tevbe edince sizi tekrar affettik ki şükredenlerden olasınız.*

53. *Yine hatırlayın ki, doğru yolu bulasınız diye, Mûsâ’ya Tevrât’ı ve hak ile bâtılı ayıran delilleri vermiştik.*

54. *O vakit Mûsâ kavmine: “Ey kavmim!” demişti. “Buzağıyı ilâh edinmekle muhakkak ki kendinize zulmettiniz. Rabbinize tevbe edip nefislerinizi öldürün. Böyle yapmanız, Yaratıcınız katında sizin için daha hayırlıdır.” Onlar tevbe edince, Mûsâ da “Allah tevbenizi kabul buyurdu,” dedi. “Çünkü O, tevbeleri çok kabul edici, çok merhamet edicidir.”*

55. *Yine hatırlayın ki, siz “Ey Mûsâ! biz Allah’ı açıkça görmedikçe sana îmân etmeyiz” demiştiniz de, gözünüz göre göre sizi yıldırım çarpmıştı.*

56. *Ardından da, bir müddet ölü kaldıktan sonra, şükredesiniz diye sizi tekrar dirilttik.*

57. *Bulutları size gölge yaptık; üzerinize bıldırcın eti ile kudret helvası indirdik. “Size verdiğimiz temiz ve helâl rızıktan yiyin” dedik. Onlar nankörlükleriyle Bize değil, kendilerine zulmettiler.*

وَاِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ
رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ
خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَاَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ وَاِذِ اسْتَسْقٰى
مُوسٰى لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ
مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ كُلُوا
وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ
﴿٦٠﴾ وَاِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسٰى لَنْ نَصْبِرَ عَلٰى طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ
لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْاَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا
وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ اَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ
اَدْنٰى بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ اِهْبِطُوا مِصْرًا فَاِنَّ لَكُمْ مَا
سَاَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاؤُ بِغَضَبٍ
مِنَ اللّٰهِ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ
النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾

اِنَّ الَّذِينَ

58Ve iz qulnedħulú házihil̠ qaryete fe qulú minhá hayśu şi’tum rağadev vedħulúl bábe succedev ve qúlú hıttatun nağfir lekum ħatáyákum ve senezi̠dul muhsini̠n.
59Fe beddellezi̠ne dٰzalemú qavlen ğayrallezi̠ qıyle lehum fe enzelná alâllezi̠ne dٰzalemú riczem mines semâi bimá kânú yefsuqún.
60Ve izistesqá músá li qavmihi̠ fe qulnádٰzrib bi asákel hácer fenfecerat minhuśnetá aşrate ayna, qad alime kullu unásim meşrabehum kulú veşrabú mir rızqilláhi ve lá ta’śev fi̠l ardٰzı mufsidi̠n.
61Ve iz qultum yá músá len nasbira alá ta’ámiv váhıdin fed’u lená rabbeke yuħric lená mimmá tumbitulerdu mim baqlihá ve qıśśâiha ve fúmihá ve adesihá ve besalihá, qále e testebdilúnellezi̠ huve edná billezi̠ hüve ħayr, ihbitú mısran fe inne lekum má seeltum ve dٰzuribet aleyhimuz zilletu vel meskenetu ve bâu bi ğadٰzabim minalláh, zálike bi ennehum kânú yekfurúne bi âyátilláhi ve yaqtulúnen nebiyyi̠ne bi ğayril haqq, zálike bi má asav ve kânú ya’tedún.

---

58. *Yine hatırlayın ki, size: "Şu beldede yerleşin ve dilediğiniz yerden bol bol yiyin," demiştik."Kapısından da secde ederek girin ve 'Günahlarımızı bağışla' diye duâ edin ki, Biz de sizin kusurlarınızı bağışlayalım. Biz, iyilik eden ve güzelce kullukta bulunanlara fazlasıyla mükâfat vereceğiz."*
59. *Fakat o zâlimler, kendilerine söylenen sözü başka bir söze çevirdiler. Biz de o zâlimlerin üzerine, yoldan çıkmakta ısrar etmeleri yüzünden, gökten korkunç bir azap indirdik.*
60. *Yine hatırlayın ki, Mûsâ, kavmi için su aradığında, Biz de ona "Asânı taşa vur" demiştik. Asâsını vurduğu yerden on iki pınar fışkırdı. Böylece her kabile kendi su alacağı yeri bilmiş oldu. "Allah'ın verdiği rızıktan yiyin ve için; fakat bozgunculuk yaparak yeryüzünü fesada vermeyin" dedik.*
61. *Yine hatırlayın ki, "Ey Mûsâ," demiştiniz. "Tek çeşit yemeğe dayanamayacağız. Rabbine duâ et de, bize toprağın yetiştirdiklerinden sebze, hıyar, buğday, mercimek ve soğan cinsinden yiyecekler çıkarsın." Mûsâ ise, "Kıymetli olanı, ondan daha kıymetsizi ile değiştirmek mi istiyorsunuz?" dedi. "Öyleyse şehre inin; orada istediklerinizin hepsi var." Böylece onların üzerine bir zillet ve yoksulluk damgası vuruldu ve Allah tarafından bir gazaba uğradılar. Bu, Allah'ın âyetlerini inkâr etmeleri ve peygamberleri haksız yere öldürmeleri sebebiyledir. Çünkü isyan etmişler ve hadlerini aşarak zulmetmişlerdir.*

اِنَّ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَالَّذٖينَ هَادُوا وَالنَّصَارٰى وَالصَّابِئٖينَ
مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ وَاِذْ
اَخَذْنَا مٖيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَۜ خُذُوا مَٓا اٰتَيْنَاكُمْ
بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فٖيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ
بَعْدِ ذٰلِكَۚ فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ
الْخَاسِرٖينَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذٖينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي
السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئٖينَۚ ﴿٦٥﴾ فَجَعَلْنَاهَا
نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقٖينَ ﴿٦٦﴾ وَاِذْ
قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهٖٓ اِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُكُمْ اَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةًۜ قَالُٓوا
اَتَتَّخِذُنَا هُزُوًاۜ قَالَ اَعُوذُ بِاللّٰهِ اَنْ اَكُونَ مِنَ الْجَاهِلٖينَ
﴿٦٧﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَۜ قَالَ اِنَّهُ يَقُولُ
اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌۜ عَوَانٌ بَيْنَ ذٰلِكَۜ فَافْعَلُوا مَا
تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَاۜ قَالَ
اِنَّهُ يَقُولُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُۙ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرٖينَ ﴿٦٩﴾

62İnnellezi̱ne ấmenú vellezi̱ne hádú ven nasárá ves sábiıyne min ấmene billáhi vel yevmil ấḫıri ve amile
sálihan fe lehum ecruhum înde rabbihim, ve lá ḫavfun aleyhim ve lá hum yahzenún.
63Ve iz eḫazná mi̱śáqakum ve rafa’ná fevqakumut túr ḫuzú mấ âteynákum bi quvvetiv vezkurú má fi̱hi
leallekum tetteqún.
64Śumme tevelleytum mim ba’dzi zálik, fe lev lá fadzlulláhi aleykum ve rahmetuhu le kuntum minel ḫásirıyn.
65Ve leqad alimtumullezi̱ne’tedev minkum fi̱s sebti fe qulná lehum kúnú qıradeten ḫásiîyn.
66Fe ce’alnáhá nekálel li má beyne yedeyhá ve má ḫalfehá ve mev’idzatel lil mutteqıyn.
67Ve iz qále músá li qavmihi̱ innalláhe ye’murukum en tezbehú baqarah, qálű etetteḫızuná huzuvá, qále euzu
billáhi en ekúne minel cáhili̱n.
68Qálúd’u lená rabbeke yubeyyil lená má hi̱, qále innehu yeqúlu innehá baqaratul lá fáridzuv ve lá bikr, avánum
beyne zálik fef’alú má tu’merún.
69Qálúd‘u lená rabbeke yubeyyil lená má levnuhá, qále innehu yeqúlu innehá baqaratun safrấu, fáqıul levnuhá
tesurrun nádzırıyn.

---

62. *Îmân edenler ile Yahudilerden, Hıristiyanlardan ve Sâbiîlerden (diğer din mensuplarından) kim Allah’a ve âhiret gününe gerçekten îmân ederek güzel işler yaparsa, onların, Rableri katında mükâfatları vardır. Onlar için hiçbir korku yoktur; onlar mahzun da olmayacaklardır.*

63. *Yine hatırlayın ki, sizden kesin bir söz almış ve Tûr Dağı’nı üzerinize kaldırmıştık. “Size verdiğimiz kitaba kuvvetle sarılın ve ondaki hükümleri hatırdan çıkarmayın. Böylece Allah’ın yasaklarından sakınmış, dünya ve âhiret azâbından korunmuş olursunuz” demiştik.*

64. *Sonra siz bunun ardından yine sözünüzden döndünüz. Eğer üzerinizde Allah’ın lûtuf ve merhameti olmasaydı, muhakkak hüsrâna düşenlerden olurdunuz.*

65. *And olsun ki, içinizden Cumartesi yasağına uymayanları bilirsiniz. Biz onlara “Aşağılık maymunlar olun” dedik.*

66. *Bunu, o zamankilere ve daha sonra geleceklere ibret alınacak bir cezâ ve takvâ sahipleri için bir öğüt olsun diye yaptık.*

67. *Yine hatırlayın ki, Mûsâ, kavmine: “Allah size bir inek kesmenizi emrediyor” demişti. Onlar: “Sen bizimle alay mı ediyorsun?” dediler. Mûsâ ise: “Câhillerden olmaktan Allah’a sığınırım” dedi.*

68. *“Rabbine bizim için duâ et de onun, nasıl bir inek olduğunu bize açıklasın” dediler. Mûsâ, “Allah buyuruyor ki,” dedi, “o ne çok yaşlı, ne de çok genç, orta yaşlı bir inektir. Artık size emredileni yapın.”*

69. *“Rabbine bizim için duâ et de rengini bize açıklasın” dediler. Mûsâ, “Allah buyuruyor ki,” dedi, “o, rengi sapsarı, görenlerin pek hoşuna giden bir inektir.”*

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَۙ اِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ
عَلَيْنَاۜ وَاِنَّا اِنْ شَاءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ اِنَّهُ يَقُولُ اِنَّهَا
بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْاَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَۚ مُسَلَّمَةٌ لَا
شِيَةَ فِيهَاۜ قَالُوا الْـٰٔنَ جِئْتَ بِالْحَقِّۜ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا
يَفْعَلُونَۚ ﴿٧١﴾ وَاِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادّٰرَءْتُمْ فِيهَاۜ وَاللّٰهُ مُخْرِجٌ مَا
كُنْتُمْ تَكْتُمُونَۚ ﴿٧٢﴾ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَاۜ كَذٰلِكَ يُحْيِ
اللّٰهُ الْمَوْتٰى وَيُرِيكُمْ اٰيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ قَسَتْ
قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ اَوْ اَشَدُّ قَسْوَةًۜ وَاِنَّ
مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْاَنْهَارُۜ وَاِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ
فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُۜ وَاِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِۜ وَمَا

اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾ اَفَتَطْمَعُونَ اَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ
كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللّٰهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ
مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَاِذَا لَقُوا الَّذِينَ اٰمَنُوا قَالُوا
اٰمَنَّاۚ وَاِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ قَالُوا اَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا
فَتَحَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾

اَوَلَا يَعْلَمُونَ

70 Qálúd’u lená rabbeke yubeyyil lená má hiye, innel baqara teşábehe aleyná, ve innâ inşâalláhu le muhtedún.
71Qále innehu yeqúlu inneha baqaratul lá zelúlun tuśi̱rul arđza ve lá tesqıl harś, musellemetul lá şiyete fi̱há
qálúl’âne ci’te bil haqq, fe zebehúhá ve má kádú yef’alún.
72Ve iz qateltum nefsen feddára’tum fi̱há valláhu muħricum má kuntum tektumún.
73Fe qulnáđribúhu bi ba’đıhá kezálike yuhyi̱lláhul mevtá ve yurıykum âyátihi leallekum ta’qılún.
74Śumme qaset qulúbukum mim ba’đi zálike fe hiye kel hıcárati ev eşeddu qasveh, ve inne minel hıcárati
lemá yetefecceru minhul enhár, ve inne minhá lemá yeşşeqqaqu fe yaħrucu minhul mâ’u, ve inne minhá
lemáyehbitu min ħaşyetillâh, ve málláhu bi ğáfilin ammá ta’melún.
75E fe tatmeúne ey yu’minú lekum ve qad kâne ferıyqum minhum yesmeúne kelámalláhi śumme
yuharrifúnehu mim ba’đi má aqalúhu ve hum ya’lemún.
76Ve izá leqúllezi̱ne âmenú qálû âmenná, ve izá ħalá ba’đuhum ilá ba’đin qálû e tuhaddiśúnehum bi má
fetehalláhu aleykum li yuhâccúkum bihi̱ înde rabbikum e fe lá ta’qılún.

---

70. Onlar yine: "Rabbine bizim için duâ et de bize onun mâhiyetini iyice açıklasın," dediler. "Çünkü buna benzeyen pek çok inek vardır; hangisini keseceğimizi bilemiyoruz. İnşaallah bundan sonra onu bulmaya muvaffak oluruz."

71. Mûsâ, "Allah buyuruyor ki," dedi, "o boyunduruğa koşulup toprak sürmemiş, ekin sulamamış, kusursuz, hiçbir karışık rengi olmayan bir inektir." Onlar "Şimdi bize tam bir açıklık getirdin" dediler. Onu bulup kestiler; fakat az kalsın bunu yapamayacaklardı.

72. Yine hatırlayın ki, siz suçsuz bir kişiyi öldürmüş, sonra da suçu birbirinizin üzerine atmıştınız; bu yüzden aranızda fesat çıkmıştı. Halbuki sizin gizlediğiniz şeyi Allah açığa çıkaracaktı.

73. "Kesilen ineğin bir parçasıyla ölüye vurun" dedik. İşte Allah ölüleri böylece diriltir ve âyetlerini size gösterir ki, aklınızı kullanıp îmân edesiniz.

74. Sonra, bütün bunların ardından kalbiniz yine katılaştı. Sanki taş kesildi, hattâ taştan da katılaştı. Çünkü öyle taşlar vardır, bağrından nehirler çağlar. Öyleleri var ki, yarılır da aralarından sular akar. Allah ise sizin yaptıklarınızdan asla habersiz değildir.

75. Şimdi, ey mü'minler, onların size inanacaklarını mı umuyorsunuz? Halbuki onlardan bir topluluk var ki, Allah'ın kelâmını dinler, onun doğruluğunu iyice anladıktan sonra bile bile onu değiştirirler.

76. Îmân edenlerle karşılaştıkları zaman "Biz de îmân ettik" derler. Başbaşa kalınca da birbirlerine, "Yoksa," derler, "Muhammed'in hak peygamber olduğuna dâir Allah'ın Tevrât'ta size açıkladığı sırları onlara mı anlatıyorsunuz ki, bunu Rabbinizin katında size karşı delil olarak kullansınlar? Hiç akıl edemiyor musunuz?"

اَوَلَا يَعْلَمُونَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾
وَمِنْهُمْ اُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ اِلَّٓا اَمَانِيَّ وَاِنْ هُمْ
اِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٨﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذٖينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِاَيْدٖيهِمْ
ثُمَّ يَقُولُونَ هٰذَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ لِيَشْتَرُوا بِهٖ ثَمَنًا قَلٖيلًاۜ
فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ اَيْدٖيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ
﴿٧٩﴾ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّٓا اَيَّامًا مَعْدُودَةًۜ قُلْ اَتَّخَذْتُمْ
عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ عَهْدَهُٓ اَمْ تَقُولُونَ عَلَى
اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾ بَلٰى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَاَحَاطَتْ
بِهٖ خَطٖيٓئَتُهُ فَاُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِۚ هُمْ فٖيهَا خَالِدُونَ
﴿٨١﴾ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اُو۬لٰٓئِكَ
اَصْحَابُ الْجَنَّةِۚ هُمْ فٖيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾ وَاِذْ اَخَذْنَا
مٖيثَاقَ بَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَ لَا تَعْبُدُونَ اِلَّا اللّٰهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ
اِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكٖينِ وَقُولُوا
لِلنَّاسِ حُسْنًا وَاَقٖيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَۜ
ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ اِلَّا قَلٖيلًا مِنْكُمْ وَاَنْتُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

77E ve lá ya’lemúne ennalláhe ya’lemu má yusirrúne ve má yu’linún.

78Ve minhum ummiyyúne lá ya’lemúnel kitábe illâ emániyye ve in hum illá yedzunnún.

79Fe veylul lillezi̱ne yektubúnel kitábe bi eydi̱him śumme yeqúlúne házá min îndilláhi li yeşterú bihi̱ śemenen qali̱lá, fe veylul lehum mimmá ketebet eydi̱him ve veylul lehum mimmá yeksibún.

80Ve qálú len temessenen náru illâ eyyámem má’dúdeh, qul etteḫaztum îndalláhi ahden fe ley yuḫlifalláhu ahdehû em teqúlúne alâllâhi má lá ta’lemún.

81Belá men kesebe seyyietev ve ehátat bihi̱ ḫátıy’etuhu fe ulâike ashábun nár, hum fi̱há ḫálidún.

82Vellezi̱ne âmenú ve amilús sáliháti ulâike ashábul cenneh, hum fi̱há ḫálidún.

83Ve iz eḫazná mi̱śáqa beni̱ isrâi̱le lá ta’budúne illalláhe ve bil válideyni ıhsánev ve zil qurbá vel yetámá vel mesáki̱ni ve qúlú lin nási husnev ve eqıymús saláte ve âtúz zekáh, śumme tevelleytum illá qali̱lem minkum ve entum mu’ridzún.

---

77. *Onlar bilmiyorlar mı ki, Allah onların gizlediklerini de bilir, açığa vurduklarını da?*

78. *Onların bir kısmı da okuma yazma bilmeyen ümmîlerdir ki, ancak ileri gelenlerinin uydurdukları birtakım yalanları bilirler ve işleri sadece zan ve taklitten ibarettir.*

79. *Yazıklar olsun o kimselere ki, az bir dünya menfaati uğruna kendi elleriyle âyetler yazıp, sonra da “Bu Allah katındandır” derler. O elleriyle yazdıkları yüzünden onlara yazıklar olsun! O kazandıkları yüzünden onlara yazıklar olsun!*

80. *Bir de, “Sayılı günler dışında Cehennem ateşi bize dokunmaz” dediler. Sen de ki: Allah’tan bir teminat mı aldınız? Eğer öyleyse Allah vaadinden dönmez. Yoksa Allah hakkında bilmediğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz?*

81. *Hayır! Kim kötülük işler de inkâr ve isyanı kendisini çepeçevre kuşatırsa, işte onlar Cehennem ateşinin ehlidir; orada ebedî olarak kalacaklardır.*

82. *Îmân eden ve güzel işler yapanlara gelince; onlar da Cennet ehlidir; orada ebedî olarak kalacaklardır.*

83. *Yine hatırlayın ki, Biz İsrailoğullarından “Allah’tan başkasına kulluk etmeyin; anneye, babaya, akrabâya, yetimlere ve yoksullara iyilik yapın; insanlara güzel söz söyleyin; namazı dosdoğru kılın; zekâtı da verin” diye kesin söz almıştık. Sonra pek azınız hariç, verdiğiniz sözden döndünüz. Hâlâ da yüz çevirmeye devam ediyorsunuz.*

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَٓاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ
اَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ اَقْرَرْتُمْ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾ ثُمَّ
اَنْتُمْ هٰٓؤُلَٓاءِ تَقْتُلُونَ اَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ
مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاِنْ
يَاْتُوكُمْ اُسَارٰى تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ اِخْرَاجُهُمْ
اَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَٓاءُ
مَنْ يَفْعَلُ ذٰلِكَ مِنْكُمْ اِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُرَدُّونَ اِلٰٓى اَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا
بِالْاٰخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٨٦﴾
وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهٖ بِالرُّسُلِ
وَاٰتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَاَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ
الْقُدُسِ اَفَكُلَّمَا جَٓاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُكُمُ
اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا
قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

84Ve iz eħazná mi̱śáqakum lá tesfikúne dimấekum ve lá tuħricúne enfusekum min diyárikum śumme aqrartum ve entum teşhedún.
85Śumme entum hấulấi taqtulúne enfusekum ve tuħricúne ferıyqam minkum min diyárihim, teḓáherúne aleyhim bil iśmi vel udván, ve iy ye'túkum usárá tufádúhum ve huve muharramun aleykum ıħrácuhum e fe tu'minúne bi ba'ḓıl kitábi ve tekfurúne bi ba'ḓ, fe má cezấu mey yef'alu zálike minkum illá ħızyun fi̱l hayátid dunyá ve yevmel qıyámeti yuraddúne ilấ eşeddil azáb, ve málláhu bi ğáfilin ammá ta'melún.
86Ulấikellezi̱neşteravul hayáted dunyá bil ấħırati, fe lá yuħaffefu anhumul azábu ve lá hum yunsarún.
87Ve leqad ấteyná músál kitábe ve qaffeyná mim ba'ḓihi̱ bir rusuli ve ấteyná îysebne meryemel beyyináti ve eyyednáhu bi rúhıl qudus, e fe kullemá cấekum resúlum bimá lá tehvấ enfusukumustekbartum, fe ferıyqan kezzebtum ve ferıyqan taqtulún.
88Ve qálú qulúbuná ğulf, bel leanehumulláhu bi kufrihim fe qali̱lem má yu'minún.

---

84. Yine hatırlayın ki, "Haksız yere birbirinizi öldürüp kanınızı dökmeyin; birbirinizi yerinden yurdundan zorla sürüp çıkarmayın" diye de sizden kesin söz almıştık ve siz de şâhitsiniz ki, bu ahdi kabul etmiştiniz.

85. Sonra siz, yine birbirini öldürmeye ve içinizden bir kısmını yurtlarından zorla sürüp çıkarmaya devam eden kimseler oldunuz. Sürülenlerin aleyhinde, onları sürenlerle birlik olup günahta ve zulümde yardımlaştınız. Fakat o sürülenler düşman eline düşmüş esirler olarak size döndüklerinde fidyelerini verip onları kurtarıyordunuz. Halbuki onları yurtlarından çıkarmanız da size haram kılınmıştı. Yoksa siz kitabın bir kısmına inanıp, bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Sizden kim bunu yaparsa, onun cezâsı dünya hayatında bir rezilliktir. Kıyâmet gününde de onlar azâbın en şiddetlisine sürülürler. Allah ise yaptıklarınızdan asla habersiz değildir.

86. İşte onlar, dünya hayatını âhirete tercih edenlerdir. Azapları hiç hafifletilmez; onlar kimseden yardım da görmezler.

87. And olsun ki Biz Mûsâ'ya Tevrât'ı verdik. Onun ardından da peş peşe peygamberler gönderdik. Meryem oğlu Îsâ'ya ise apaçık mûcizeler verdik ve onu Cebrâil ile takviye ettik. Demek size ne zaman nefislerinizin hoşlanmadığı şeyleri getiren bir peygamber gelse, ona karşı büyüklük taslayacak ve bir kısmını yalanlayıp bir kısmını da öldüreceksiniz, öyle mi?

88. Onlar "Senin dâvetine karşı kalblerimiz perdelidir" dediler. Doğrusu, inkârları yüzünden Allah onlara lânet etmiştir; artık pek azı îmân eder.

وَلَمَّا جَٓاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْۙ
وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذ۪ينَ كَفَرُواۚ فَلَمَّا
جَٓاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِه۪ۘ فَلَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الْكَافِر۪ينَ
﴿٨٩﴾ بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِه۪ٓ اَنْفُسَهُمْ اَنْ يَكْفُرُوا بِمَٓا اَنْزَلَ
اللّٰهُ بَغْيًا اَنْ يُنَزِّلَ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِه۪ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ
عِبَادِه۪ۚ فَبَٓاؤُ۫ بِغَضَبٍ عَلٰى غَضَبٍۜ وَلِلْكَافِر۪ينَ عَذَابٌ
مُه۪ينٌ ﴿٩٠﴾ وَاِذَا ق۪يلَ لَهُمْ اٰمِنُوا بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوا
نُؤْمِنُ بِمَٓا اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَٓاءَهُ وَهُوَ
الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْۜ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ اَنْبِيَٓاءَ اللّٰهِ
مِنْ قَبْلُ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿٩١﴾ وَلَقَدْ جَٓاءَكُمْ مُوسٰى
بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِه۪ وَاَنْتُمْ ظَالِمُونَ
﴿٩٢﴾ وَاِذْ اَخَذْنَا م۪يثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَۜ
خُذُوا مَٓا اٰتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُواۜ قَالُوا سَمِعْنَا
وَعَصَيْنَا وَاُشْرِبُوا ف۪ي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْۜ قُلْ
بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِه۪ٓ اِيمَانُكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿٩٣﴾

89Ve lemmá cấehum kitábum min îndilláhi musaddiqul limá meahum, ve kânú min qablu yesteftihúne alâllezi̱ne keferú, fe lemmá cấehum má arafú keferú bihi̱, fe lá'netulláhi alâl kâfiriyn.

90Bi'semeşterav bihi̱ enfusehum ey yekfurú bimấ enzelalláhu bağyen ey yunezzilalláhu min fadꟴlihi̱ alá mey yeşấu min îbádih, fe bấú bi ğadꟴabin alá ğadꟴab, ve lil kâfiriyne azábum muhi̱n.

91Ve izá qıyle lehum ấminú bimấ enzelalláhu qálú nu'minu bimấ unzile aleyná ve yekfurúne bi má verấehu ve huvel haqqu musaddiqal limá meahum qul fe lime taqtulúne embiyấalláhi min qablu in kuntum mu'mini̱n.

92Ve leqad cấekum músá bil beyyináti śummetteꞕaztumul îcle mim ba'dꟴihi̱ ve entum dꟴálimún.

93Ve iz eꞕazná mi̱śáqakum ve rafa'ná fevqakumut túr, ꞕuzú má ấteynákum bi quvvetiv vesmeú qálú semı'ná ve asayná ve uşribú fi̱ qulúbihimul îcle bi kufrihım qul bi'se má ye'murukum bihi̱ i̱mánukum in kuntum mu'mini̱n.

---

89. Ellerindeki Tevrât'ı tasdik eden bir kitap Allah katından gelince onu inkâr ettiler. Halbuki daha önce o kitapla müşriklere üstün gelmek için duâ ediyorlardı. Tanıdıkları ve bekledikleri o kitap kendilerine gelince bu defa da onu inkâr ediverdiler. Allah'ın lâneti işte böyle kâfirler üzerinedir.

90. Allah'ın, kullarından dilediğine lûtuf ve ihsânıyla kitap indirmesini çekemeyerek Allah'ın indirdiğini inkâr etmekle kendilerine satın aldıkları ne kötü bir şeydir! Onlar gazap üstüne gazaba uğramışlardır. Hor ve hakir edici bir azap da o kâfirlerin hakkıdır.

91. Onlara "Allah'ın indirdiğine îmân edin" dendiğinde, "Biz sadece bize indirilene inanırız" derler ve ondan başkasını inkâr ederler. Halbuki o Kur'ân, kendi ellerindeki kitabı doğrulayan hakkın tâ kendisidir. De ki: Gerçekten inanıyorsanız, niçin daha önce Allah'ın peygambelerini öldürdünüz?

92. And olsun ki, Mûsâ size apaçık mûcizeler getirmişti. Sonra siz onun Tûr Dağı'na çıkmasının ardından buzağıyı ilâh edindiniz. İşte siz böyle zâlimlersiniz.

93. Yine hatırlayın ki, sizden kesin bir söz almış ve Tûr Dağı'nı üzerinize kaldırmıştık. "Size verdiğimiz kitaba sımsıkı sarılın ve ona kulak verin" demiştik. Onların ise dilleri "İşittik" derken, kalbleri "İsyan ettik" diyordu. İnkârları yüzünden buzağı sevgisi kalblerine işlemişti. De ki: Eğer siz mü'min iseniz, inancınız sizi ne kötü bir şeye teşvik ediyor!

قُلْ اِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً
مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
﴿٩٤﴾ وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ اَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ
بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ اَحْرَصَ النَّاسِ عَلٰى حَيٰوةٍ
وَمِنَ الَّذِينَ اَشْرَكُوا يَوَدُّ اَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ اَلْفَ سَنَةٍ
وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهِ مِنَ الْعَذَابِ اَنْ يُعَمَّرَ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ
بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَاِنَّهُ نَزَّلَهُ
عَلٰى قَلْبِكَ بِاِذْنِ اللّٰهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى
وَبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهِ
وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَاِنَّ اللّٰهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ
﴿٩٨﴾ وَلَقَدْ اَنْزَلْنَا اِلَيْكَ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا اِلَّا
الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾ اَوَكُلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ
بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ
عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ اُوتُوا
الْكِتَابَ كِتَابَ اللّٰهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَاَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

94Qul in kânet lekumud dárul âĥıratu îndalláhi ђálisatem min dúnin nási fe temennevúl mevte in kuntum sádiqıyn.
95Ve ley yetemennevhu ebedem bimá qaddemet eydi̱him valláhu ali̱mum bid ḓzálimi̱n.
96Ve le tecidennehum ahrasan nási alá hayáh, ve minellezi̱ne eşrakú yeveddu ehaduhum lev yuammeru elfe seneh, ve má huve bi muzahzihıhi̱ minel azábi ey yuammer, valláhu basıyrum bimá ya'melún.
97Qul men kâne aduvvel li cibrıyle fe innehu nezzelehu alá qalbike bi iznilláhi musaddiqal limá beyne yedeyhi ve hudev ve buşrá lil mu'mini̱n.
98Men kâne aduvvel lilláhi ve melâikethi̱ ve rusulihi̱ ve cibrıyle ve mi̱kále fe innalláhe aduvvul lil kâfirıyn.
99Ve leqad enzelnâ ileyke âyátim beyyinát, ve má yekfuru bihâ illâl fásiqún.
100E ve kullemá áhedú ahden nebezehu ferıyqum minhum bel ekśeruhum lá yu'minún.
101Ve lemmá cấehum resúlum min îndilláhi musaddiqul limá meahum nebeze ferıyqum minellezi̱ne útûl kitáb, kitáballáhi verấe ḓzuhúrihim ke ennehum lá ya'lemún.

---

94. *De ki: "Eğer âhiret yurdu Allah katında diğer insanlara değil de sadece size âit ise, haydi, ölümü isteyin –eğer iddiânızda doğru iseniz."*
95. *Fakat onlar, elleriyle işledikleri günahlar yüzünden ölümü asla istemezler. Allah ise zâlimleri hakkıyla bilir.*
96. *Sen o Yahudileri, hayata karşı insanların en hırslısı olarak bulursun. Hattâ müşriklerden de daha hırslıdırlar. Onlardan her biri, bin sene yaşamak ister. Halbuki yaşayacak olsa da bu hayat, onu azaptan kurtaracak değildir. Allah, onların yaptıklarını hakkıyla görür.*
97. *De ki: Her kim, sana Kur'ân'ı indirdiği için Cebrâil'e düşman olursa, bilsin ki, o, senin kalbine Kur'ân'ı Allah'ın izniyle, daha önceki kitapları doğrulayıcı, yol gösterici ve mü'minler için bir müjde olarak indirmiştir.*
98. *Kim Allah'a, meleklerine, peygamberlerine, Cebrâil'e ve Mikâil'e düşman olursa, şüphesiz ki Allah da o kâfirlerin düşmanıdır.*
99. *And olsun ki; Biz sana apaçık âyetler indirdik. Yoldan çıkmış olanlardan başkası onları inkâr etmez.*
100. *Onlar ne zaman bir söz vermişler de, içlerinden bir topluluk o ahdi bozmamıştır? Doğrusu onların çoğu îmân etmez.*
101. *Onlara Allah katından kendi kitaplarını doğrulayan bir peygamber gelince, kendilerine kitap verilenlerden bir topluluk, sanki Allah'ın kitabını hiç bilmiyorlarmış gibi onu arkalarına atıverdiler.*

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلٰى مُلْكِ سُلَيْمٰنَۚ
وَمَا كَفَرَ سُلَيْمٰنُ وَلٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ
النَّاسَ السِّحْرَۗ وَمَا اُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ
هَارُوتَ وَمَارُوتَۜ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ اَحَدٍ حَتّٰى يَقُولَٓا
اِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْۜ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ
بِه۪ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِه۪ۜ وَمَا هُمْ بِضَٓارّ۪ينَ بِه۪ مِنْ اَحَدٍ
اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِۜ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْۜ وَلَقَدْ
عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرٰيهُ مَا لَهُ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍۜ
وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِه۪ٓ اَنْفُسَهُمْۜ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾
وَلَوْ اَنَّهُمْ اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ خَيْرٌۜ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَقُولُوا
رَاعِنَا وَقُولُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُواۜ وَلِلْكَافِر۪ينَ عَذَابٌ
اَل۪يمٌ ﴿١٠٤﴾ مَا يَوَدُّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا
الْمُشْرِك۪ينَ اَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْۜ وَاللّٰهُ
يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِه۪ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظ۪يمِ ﴿١٠٥﴾

102Vettebeú má tetlúş şeyátıynu alá mulki suleymán ve má kefera suleymánu ve lákinneş şeyátıyne keferú
yuallimúnen náses sıhra, ve mấ unzile alâl melekeyni bi bábile hárúte ve márút, ve má yuallimáni min ehadin
hattá yequ'lấ innemá nahnu fitnetun fe lá tekfur fe yeteallemúne minhumá má yuferriqúne bihi̯ beynel mer'i
ve zevcih, ve má hum bi ʥấrrıyne bihi̯ min ehadin illá bi iznilláh, ve yeteallemúne má yeʥurruhum ve lá
yenfeuhum ve leqad ali̯mú le menişteráhu má lehu fi̯l ấɧırati min ɧaláqıv, ve le bi'se má şerav bihi̯ enfusehum
lev kânú ya'lemún.
103Ve lev ennehum ấmenú vetteqav le meśúbetum min îndilláhi ɧayr, lev kânú ya'lemún.
104Yấ eyyuhállezi̯ne ấmenú lá teqúlú ráıná ve qúlúnʥurná vesmeú ve lil kâfirıyne azábun eli̯m.
105Má yeveddullezi̯ne keferú min ehlil kitábi ve lel muşriki̯ne ey yunezzele aleykum min ɧayrim mir
rabbikum valláhu yeɧtessu bi rahmetihi̯ mey yeşấ', valláhu zul faʥlil aʥıym.

---

102. Onlar, Süleyman'ın mülkü hakkında, şeytanların uydurdukları yalanlara uydular. Halbuki Süleyman hiçbir zaman kâfir olmadı. Asıl kâfir olanlar, insanlara sihir öğreten şeytanlardı. Onlar, Bâbil'deki Hârut ve Mârut isimli iki meleğe indirilen sihir ilmini elde edip öğretiyorlardı. O iki melek ise, "Biz bir imtihan sebebiyiz; sakın sihir yaparak inkâra sapmayın" demeden kimseye bir şey öğretmezlerdi. Onlar ise, o iki melekten, karı ile kocanın arasını açacak şeyler öğreniyorlardı. Halbuki o sihir yapanlar, Allah'ın izni olmadıkça hiç kimseye bir zarar verebilecek değillerdi. Böylece, kendilerine fayda değil, zarar verecek şeyleri öğrendiler. Yemin olsun ki, onlar, Allah'ın kitabı yerine, sihri tercih eden kimsenin âhirette hiçbir nasibi olmadığını biliyorlardı. Kendilerini ne kötü bir şey karşılığında satmış olduklarını keşke bilselerdi!

103. Eğer onlar Allah'a îmân edip O'nun emir ve yasaklarına karşı gelmekten sakınsalardı, elbette Allah katından onlara verilecek sevap kendileri için daha hayırlı olurdu. Keşke bunu bilmiş olsalardı!

104. Ey îmân edenler! "Râinâ" demeyin; "Unzurnâ" deyin ve Peygambere kulak verin. Kâfirler için pek acı bir azap vardır.

105. Ne kitap ehlinden olan kâfirler ve ne de müşrikler, size Rabbinizden bir hayır inmesini istemezler. Allah ise rahmetini dilediğine tahsis eder. Allah pek büyük lûtuf ve ihsan sahibidir.

مَا نَنْسَخْ مِنْ اٰيَةٍ اَوْ نُنْسِهَا نَاْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا اَوْ مِثْلِهَاۜ
اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١٠٦﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ
اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَص۪يرٍ ﴿١٠٧﴾ اَمْ تُر۪يدُونَ اَنْ تَسْـَٔلُوا رَسُولَكُمْ
كَمَا سُئِلَ مُوسٰى مِنْ قَبْلُۜ وَمَنْ يَتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْا۪يمَانِ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَٓاءَ السَّب۪يلِ ﴿١٠٨﴾ وَدَّ كَث۪يرٌ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ
لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ ا۪يمَانِكُمْ كُفَّاراًۚ حَسَداً مِنْ عِنْدِ
اَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّۚ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا
حَتّٰى يَاْتِيَ اللّٰهُ بِاَمْرِه۪ۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١٠٩﴾
وَاَق۪يمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَۜ وَمَا تُقَدِّمُوا لِاَنْفُسِكُمْ
مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ
﴿١١٠﴾ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ كَانَ هُوداً اَوْ
نَصَارٰىۜ تِلْكَ اَمَانِيُّهُمْۜ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
صَادِق۪ينَ ﴿١١١﴾ بَلٰى مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُٓ
اَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّه۪ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾

وَقَالَتِ

106Má nensaђ min âyetin ev nunsihá ne’ti bi ђayrim minhâ ev mişlihá e lem ta’lem ennalláhe alá kulli şey’in qadiṟ.
107E lem ta’lem ennalláhe lehu mulkus semáváti vel arḋ, ve má lekum min dúnilláhi miv veliyyiv ve lá nasıyr.
108Em turıydúne en tes’elú rasúlekum kemá suile músá min qabl, ve mey yetebeddelil kufra bil i̱máni fe qad ḋalle sevâes sebi̱l.
109Vedde keşi̱rum min ehlil kitábi lev yeruddúnekum mim ba’ḋi i̱mánikum kuffárá, hasedem min îndi enfusihim mim ba’ḋi má tebeyyene lehumul haqq, fa’fú vasfehú hattá ye’tiyalláhu bi emrih, innalláhe alá kulli şey’in qadi̱r.
110Ve eqıymus saláte ve âtúz zekáh, ve má tuqaddimú li enfusikum min ђayrin tecidúhu îndalláh innalláhe bi má ta’melúne basıyr.
111Ve qálú ley yedђulel cennete illá men kâne húden ev nasár, tilke emániyyuhum qul hátú burhánekum in kuntum sádiqıyn.
112Belá men esleme vechehu lilláhi ve huve muhsinun fe lehû ecruhu înde rabbihi̱ ve lá ђavfun aleyhim ve lá hum yahzenún.

---

106. *Biz, bir âyeti nesheder veya unutturursak, onun yerine ya daha iyisini veya benzerini getiririz. Allah’ın her şeye kàdir olduğunu bilmez misin?*

107. *Bilmez misin ki, göklerin ve yerin mülkü Allah’ındır? Sizin Allah’tan başka ne bir dostunuz vardır, ne de bir yardımcınız.*

108. *Yoksa daha önce Mûsâ’nın kavmi tarafından sorguya çekildiği gibi siz de peygamberinizi sorguya çekmek mi istersiniz? Kim inkârı îmâna tercih ederse, dümdüz yolun ortasında sapıtmış olur.*

109. *Kitap ehlinden çoğu, îmânınızdan sonra sizi tekrar inkâra döndürmek isterler. Bu, kendilerine hak iyice belli olduktan sonra nefislerinde duydukları kıskançlık yüzündendir. Allah’ın emri gelinceye kadar onlara aldırış etmeyin ve onları kınamayın. Muhakkak ki Allah her şeye hakkıyla kàdirdir.*

110. *Namazı dosdoğru kılın ve zekâtı verin. Kendiniz için ne hayır işlerseniz, Allah katında onu bulursunuz. Şüphesiz ki Allah yaptıklarınızı hakkıyla görür.*

111. *Yahudiler: “Cennete Yahudilerden başkası girmeyecek,” Hıristiyanlar da: “Hıristiyanlardan başkası Cennete girmeyecek” dediler. Bu onların kuruntusudur. De ki: Eğer doğru söylüyorsanız, haydi, getirin delilinizi!*

112. *Hayır! Kim ihlâs ile Allah’a yönelir ve güzelce kullukta bulunursa, işte onun mükâfatı Rabbinin katındadır. Onlar için hiçbir korku yoktur ve onlar mahzun da olmayacaklardır.*

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارٰى عَلٰى شَيْءٍ وَقَالَتِ
النَّصَارٰى لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلٰى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ
كَذٰلِكَ قَالَ الَّذ۪ينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ف۪يمَا كَانُوا ف۪يهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ
اَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللّٰهِ اَنْ يُذْكَرَ ف۪يهَا اسْمُهُ وَسَعٰى
ف۪ي خَرَابِهَا اُو۬لٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ اَنْ يَدْخُلُوهَٓا اِلَّا خَٓائِف۪ينَ
لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظ۪يمٌ ﴿١١٤﴾
وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَاَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ
وَاسِعٌ عَل۪يمٌ ﴿١١٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَهُ مَا
فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ ﴿١١٦﴾ بَد۪يعُ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾
وَقَالَ الَّذ۪ينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ اَوْ تَأْت۪ينَٓا اٰيَةٌ
كَذٰلِكَ قَالَ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ
قَدْ بَيَّنَّا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾ اِنَّٓا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ
بَش۪يرًا وَنَذ۪يرًا وَلَا تُسْـَٔلُ عَنْ اَصْحَابِ الْجَح۪يمِ ﴿١١٩﴾

113Ve qáletil yahúdu leysetin nasárá alá şey’iv ve qáletin nasárá leysetil yahúdu alá şey’iv ve hum yetlúnel kitáb, kezálike qálellezi̯ne lá ya’lemúne miśle qavlihim, falláhu yahkumu beynehum yevmel qıyámeti fimá kânú fi̯hi yaɧtelifún.

114Ve men aʣlemu mimmem menea mesácidalláhi ey yuzkere fi̯hesmuhu ve seá fi̯ ɧarábihá ulấike má kâne lehum ey yedɧulúhấ illá ɧấifi̯n lehum fi̯d dunyá ɧızyuv ve lehum fi̯l ấɧırati azábun aʣıym.

115Ve lilláhil meşriqu vel mağribu fe eynemá tuvellú fe śemme vechulláh, innalláhe vásiun ali̯m.

116Ve qálútteɧazalláhu veleden subháneh, bel lehu má fi̯s semáváti vel arʣ, kullul lehu qánitún.

117Bedi̯us semáváti vel arʣ, ve izá qaʣấ emran fe innemá yeqúlu lehu kun fe yekún.

118Ve qálellezi̯ne lá ya’lemúne lev lá yukellimunalláhu ev te’ti̯nấ ấyeh, kezálike qálellezi̯ne min qablihim miśle qavlihim, teşábehet qulúbuhum, qad beyyennel ấyáti li qavmi̯ yúqınún.

119İnnấ erselnáke bil haqqı beşi̯rav ve nezi̯rav, ve lá tus’elu an ashábil cahıym.

---

113. *Yahudiler dedi ki: “Hıristiyanlar hiçbir hakikate dayanmaz.” Hıristiyanlar da dedi ki: “Yahudiler hiçbir hakikate dayanmaz.”Halbuki onlar kendilerine indirilen kitabı okuyup duruyorlar. Câhil müşrikler de onlarınkine benzer sözler söylediler. Allah ise, onların ihtilâf edip durdukları şeyler hakkında kıyâmet günü hükmünü verecektir.*

114. *Allah’ın mescidlerinde Allah’ın adının anılmasına mâni olan ve mescidleri tahribe çalışan kimseden daha zâlim kim vardır? Onlar, mescidlere ancak korku içinde gireceklerdir. Dünyada onlar için bir rezillik, âhirette ise pek büyük bir azap vardır.*

115. *Doğu da, batı da Allah’ındır; bütün yeryüzü sizin için bir mesciddir. Her nerede kıbleye yönelirseniz Allah’ın rızâsı oradadır.*

116. *“Allah evlât edindi” dediler. O ise evlât edinmekten münezzehtir. Doğrusu, göklerde ve yerde ne varsa O’nundur; hepsi O’na boyun eğer.*

117. *Gökleri ve yeri, hiçbir benzeri olmaksızın yaratan O’dur. Bir şeyin yaratılışını murad ettiğinde O’nun işi sadece “Ol!” demektir; o da oluverir.*

118. *O câhiller, “Allah bizimle konuşsa yahut bize bir mûcize gelse ya!” dediler. Kendilerinden öncekiler de onların sözüne benzer şeyler söylemişlerdi. Kalbleri ne kadar da birbirine benziyor! Halbuki Biz, hakkı anlayan bir topluluk için âyetleri açıklamışızdır.*

119. *Muhakkak ki Biz, seni Allah’ın rahmetiyle müjdeleyici ve O’nun azâbından sakındırıcı olarak hak ile gönderdik. Sen, Cehennem ehlinden mes’ul değilsin.*

وَلَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارٰى حَتّٰى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ
قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَٓاءَهُمْ بَعْدَ الَّذ۪ي
جَٓاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَص۪يرٍ ﴿١٢٠﴾ اَلَّذ۪ينَ
اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِه۪ اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُونَ بِه۪ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِه۪ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾ يَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ اذْكُرُوا
نِعْمَتِيَ الَّت۪ٓي اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنّ۪ي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَم۪ينَ
﴿١٢٢﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْز۪ي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْـًٔا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا
عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذِ ابْتَلٰٓى اِبْرٰه۪يمَ
رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَاَتَمَّهُنَّ قَالَ اِنّ۪ي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا قَالَ وَمِنْ
ذُرِّيَّت۪ي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِم۪ينَ ﴿١٢٤﴾ وَاِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ
مَثَابَةً لِلنَّاسِ وَاَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِنْ مَقَامِ اِبْرٰه۪يمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَٓا اِلٰٓى
اِبْرٰه۪يمَ وَاِسْمٰع۪يلَ اَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّٓائِف۪ينَ وَالْعَاكِف۪ينَ وَالرُّكَّعِ
السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰه۪يمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَارْزُقْ
اَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ قَالَ وَمَنْ
كَفَرَ فَاُمَتِّعُهُ قَل۪يلًا ثُمَّ اَضْطَرُّهُٓ اِلٰى عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَص۪يرُ ﴿١٢٦﴾

وَاِذْ يَرْفَعُ

120Ve len terdẕá ankel yahúdu ve len nasárá hattá tettebia milletehum qul inne hudalláhi huvel hudá ve le initteba’te ehvấehum ba’dẕellezi̱ cấeke minel îlmi, má leke minalláhi miv veliyyiv ve lá nasıyr.

121Ellezi̱ne ấteynáhumul kitábe yetlúnehu haqqa tilávetih ulấike yu’minúne bih, ve mey yekfur bihi̱ fe ulấike humul ḫásirún.

122Yá beni̱ isrấi̱lezkurú ni’metiyelleti̱ en’amtu aleykum ve enni̱ faddẕaltukum alâl álemi̱n.

123Vettequ yevmel lá teczi̱ nefsun an nefsin şey’ev ve lá yuqbelu minhá adluv ve lá tenfeuhá şefáatuv ve lá hum yunsarún,

124Ve izibtelấ ibráhi̱me rabbuhu bi kelimátin fe etemmehun, qále inni̱ cáiluke lin nási imámá, qále ve min zurriyyeti̱ qále lá yenálu ahdiz dẕálimi̱n.

125Ve iz ce’alnâl beyte meśábetel lin nási ve emná, vetteḫızú mim meqámi ibráhi̱me musallá ve ahidnấ ilấ ibráhi̱me ve ismái̱le en tahhirá beytiye lit tấifi̱ne vel ákifi̱ne ver rukkeıs sucúd.

126 Ve iz qále ibráhi̱mu rabbic’al hází beleden ấminev verzuq ehlehú mineś śemeráti min ấmene minhum billáhi vel yevmil ấḫır, qále ve men kefera fe umettiuhu qali̱len śumme adẕtarruhu ilá azábin nár, ve bi’sel masıyr.

---

120. *Dinlerine tâbi olmadıkça ne Yahudiler, ne de Hıristiyanlar senden hoşnut olmazlar. De ki: “Allah’ın gösterdiği yol, doğru yolun tâ kendisidir.” Sana gelen ilimden sonra eğer onların heveslerine uyacak olursan, seni Allah’ın azâbından kurtaracak ne bir dostun olur, ne de bir yardımcın.*

121. *Kendilerine verdiğimiz kitabı, hakkını vererek okuyan ve onun hükümlerine uyanlar, ona gerçekten îmân etmişlerdir. Onu inkâr eden kimseye gelince, işte onlar da hüsrâna düşenlerin tâ kendisidir.*

122. *Ey İsrailoğulları! Size ihsân ettiğim nimetleri ve sizi vaktiyle bütün milletlere üstün kılmış olduğumu hatırlayın.*

123. *Ve öyle bir günün azâbından korkun ki, o gün hiç kimse kimsenin cezâsını hiçbir şekilde kaldıramaz, kimseden fidye kabul edilmez, Allah’ın izni olmadıkça kimseye şefaat fayda vermez; onlar hiç kimseden yardım da görmezler.*

124. *Hani İbrahim’i, Rabbi birtakım emir ve yasaklarla imtihan etmiş, o da bu imtihanları tamamlamıştı. Allah, “Seni insanlara rehber yapacağım” buyurdu. İbrahim “Neslimden de rehberler yap” diye duâ etti. Allah buyurdu ki: “Neslinden olsa bile zâlimlere Benim peygamberlik ahdim asla erişmez.”*

125. *Biz, Kâbe’yi de insanların bir araya gelecekleri bir yer ve bir emniyet mahalli kılmıştık. Mü’minlere, “İbrahim’in makamını namazgâh edinin” dedik. İbrahim’e ve İsmail’e ise, “Tavaf edenler, orada ikamet edenler ve rükû ve secde edenler için Beytimi her türlü kirden ve putlardan temiz tutun” diye emrettik.*

126. *İbrahim de “Ey Rabbim,” dedi. “Burayı emniyetli bir belde yap. Buranın halkından Allah’a ve âhiret gününe îmân edenleri de çeşitli mahsullerle rızıklandır.” Allah buyurdu ki: “Ben kâfir olanı da az bir müddet dünyadaki nimetlerimden nasiplendirir, sonra da onu Cehennem ateşinin azâbına çarptırırım. Gidilecek ne kötü bir yerdir orası!”*

وَاِذْ يَرْفَعُ اِبْرٰه۪يمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَاِسْمٰع۪يلُۜ رَبَّنَا تَقَبَّلْ
مِنَّاۜ اِنَّكَ اَنْتَ السَّم۪يعُ الْعَل۪يمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ
لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَٓا اُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَۖ وَاَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَاۚ
اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّح۪يمُ ﴿١٢٨﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ ف۪يهِمْ رَسُولًا
مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَيُزَكّ۪يهِمْۜ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿١٢٩﴾ وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ
مِلَّةِ اِبْرٰه۪يمَ اِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُۜ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَاۚ
وَاِنَّهُ فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِح۪ينَ ﴿١٣٠﴾ اِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُٓ اَسْلِمْۙ
قَالَ اَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿١٣١﴾ وَوَصّٰى بِهَٓا اِبْرٰه۪يمُ بَن۪يهِ
وَيَعْقُوبُۜ يَا بَنِيَّ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى لَكُمُ الدّ۪ينَ فَلَا تَمُوتُنَّ
اِلَّا وَاَنْتُمْ مُسْلِمُونَۜ ﴿١٣٢﴾ اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَٓاءَ اِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ
الْمَوْتُۙ اِذْ قَالَ لِبَن۪يهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْد۪يۜ قَالُوا نَعْبُدُ
اِلٰهَكَ وَاِلٰهَ اٰبَٓائِكَ اِبْرٰه۪يمَ وَاِسْمٰع۪يلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰهًا وَاحِدًاۚ
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْۚ وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

127Ve iz yerfeu ibráhi̱mul qaváide minel beyti ve ismái̱l, rabbená teqabbel minná inneke entes semi̱’ul ali̱m.

128Rabbená vec’alná muslimeyni leke ve min zurriyyetinấ ummetem muslimetel leke ve eriná menásikená ve tub aleynấ, inneke entet tevvábur rahıym.

129Rabbená veb’aś fi̱him rasúlem minhum yetlú aleyhim ấyátike ve yuallimuhumul kitábe vel hikmete ve yuzekki̱him inneke entel azi̱zul haki̱m.

130Ve mey yerğabu ammileti ibráhi̱me illá men sefihe nefseh, ve leqadıstafeynáhu fi̱d dunyá ve innehu fi̱l ấḫıreti le mines sálihıyn.

131İz qále lehú rabbuhű eslim qále eslemtu li rabbil álemi̱n.

132Ve vassá bihấ ibráhi̱mu beni̱hi ve ya’qúb, yá beniyye innalláhestafấ lekumud di̱ne fe lá temútunne illá ve entum muslimún.

133Em kuntum şuhedấe iz hadẕara ya’qúbel mevtu, iz qále li beni̱hi má ta’budúne mim ba’dẕı qálú na’budu ilấheke ve iláhe ấbấike ibráhi̱me ve ismái̱le ve isháqa iláhev váhıdá ve nahnu lehu muslimún.

134Tilke ummetun qad ḫalet, lehá má kesebet ve lekum má kesebtum, ve lá tus’elúne ammá kânú ya’melún.

---

127. *Hani, İbrahim ve İsmail Kâbe’nin temelini yükseltirken, “Ey Rabbimiz,” diye duâ ediyorlardı. “Bu hizmetimizi kabul buyur. Her şeyi hakkıyla işiten de, her şeyi hakkıyla bilen de ancak Sensin.*

128. *“Rabbimiz! Bizi her şeyiyle Sana teslim olmuş kullar eyle. Neslimizden de Sana itaatkâr bir ümmet yarat. Hac ve kurbana âit ibâdetlerimizin yolunu bize göster; tevbemizi kabul et. Muhakkak ki tevbeleri çok kabul eden ve çok merhamet eden ancak Sensin.*

129. *“Rabbimiz! Neslimizden, onlara Senin âyetlerini okuyacak, kitabını öğretecek, kâinatın yaratılış sırlarını ve gayesini bildirecek ve onları inkâr ve isyan kirlerinden temizleyecek bir peygamber gönder. Kudreti her şeye galip olan da, hikmeti her şeyi kuşatan da muhakkak ki Sensin.”*

130. *Kendini alçaltıp sefâhete atan kimseden başka kim İbrahim’in dininden yüz çevirir? And olsun ki Biz onu dünyada peygamber olarak seçtik; âhirette ise o elbette sâlihlerdendir.*

131. *Rabbi ona: “İhlâs ile Rabbine teslim ol” dediğinde, o da “Ben Âlemlerin Rabbine teslim oldum” demişti.*

132. *İbrahim ve Yâkub, kendi oğullarına: “Ey evlâtlarım,” diye tavsiyede bulunmuşlardı. “Allah sizin için Bu dini seçti. Siz de sebat edin ve ancak Müslüman olarak ruhunuzu teslim edin.”*

133. *Yâkub’a ölüm gelip çattığında siz orada mıydınız? Hani o oğullarına: “Benden sonra neye ibâdet edeceksiniz?” diye sormuş, onlar da şöyle cevap vermişlerdi: “Biz, Senin ilâhın ve ecdadın İbrahim’in, İsmail’in ve İshâk’ın ilâhı olan birtek Allah’a ibâdet edeceğiz. Biz yalnız O’na teslim oluruz.”*

134. *Onlar bir ümmetti ki, gelip geçtiler. Onların kazandığı onlara, sizin kazandıklarınız size âittir. Siz, onların yaptıklarından mes’ul tutulacak da değilsiniz.*

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا اَوْ نَصَارٰى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ
اِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾ قُولُوا اٰمَنَّا
بِاللّٰهِ وَمَا اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَا اُنْزِلَ اِلٰى اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ
وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَا اُوتِيَ مُوسٰى وَعِيسٰى
وَمَا اُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾ فَاِنْ اٰمَنُوا بِمِثْلِ مَا اٰمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ
اهْتَدَوْا وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّٰهُ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٧﴾ صِبْغَةَ اللّٰهِ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ
صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿١٣٨﴾ قُلْ اَتُحَاجُّونَنَا فِي اللّٰهِ وَهُوَ
رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ
مُخْلِصُونَ ﴿١٣٩﴾ اَمْ تَقُولُونَ اِنَّ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ
وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا اَوْ نَصَارٰى قُلْ ءَاَنْتُمْ اَعْلَمُ
اَمِ اللّٰهُ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللّٰهِ وَمَا اللّٰهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

135Ve qálú kúnú húden ev nasárá tehtedúqul bel millete ibráhi̱me hani̱fá, ve má kâne minel muşriki̱n
136 Qúlű ắmenná billáhi ve mắ unzile ileyná ve mắ unzile ilắ ibráhi̱me ve ismái̱le ve isháqa ve ya'qúbe vel esbátı ve mắ útiye músá ve îysá ve mắ útiyen nebiyyúne mir rabbihim, lá nuferriqu beyne ehadim minhum ve nahnu lehu muslimún.
137Fe in ắmenú bi misli mắ ắmentum bihi̱ fe kadihtedev ve in tevellev fe innemá hum fi̱ şiqaq fe se yekfi̱ke humulláh, ve huves semi̱'ul ali̱m.
138Sıbğatalláh ve men ahsenú minalláhi sıbğatev, ve nahnu lehu ábidún.
139Qul e tuhắccúnena fílláhi ve huve rabbuná ve rabbukum, ve lenắ a'máluná ve lekum a'málukum ve nahnu lehu muḫlisún.
140Em teqúlúne inne ibráhi̱me ve ismái̱le ve isháqa ve ya'qúbe vel esbáta kânú huden ev nasárá qul e entum a'lemu emillâh, ve men adẕlemu mimmen keteme şehádeten îndehu minalláh, ve málláhu bi ğáfilin ammá ta'melún.
141Tilke ummetun qad ḫalet lehá má kesebet ve lekum má kesebtum ve lá tus'elúne ammá kânú ya'melún.

---

135. *Kitap ehli olanlar: "Yahudi veya Hıristiyan olun ki doğru yolu bulasınız" dediler. De ki: "Doğrusu biz bütün bâtıl dinlerden uzaklaşmış olarak İbrahim'in dinine uyarız. Çünkü o müşriklerden değildi."*
136. *Siz deyin ki: "Biz Allah'a da, bize indirilene de, İbrahim'e, İsmail'e, İshâk'a, Yâkub'a ve onun torunlarına indirilene de, Mûsâ'ya ve Îsâ'ya verilene de, bütün peygamberlere Rableri tarafından verilene de îmân ettik. Onlar arasında bir fark gözetmeyiz; birine inandığımız gibi hepsine birden inanırız. Çünkü biz Allah'a teslim olmuş Müslümanlarız."*
137. *Eğer onlar da sizin inandığınız şeylere sizin gibi îmân ederlerse doğru yolu bulurlar. Yüz çevirirlerse ayrılığa düşmüş olurlar. Fakat Allah sana kâfidir. O, her şeyi hakkıyla işiten, her şeyi hakkıyla bilendir.*
138. *Deyin ki: Biz Allah'a îmân boyasıyla boyandık ve onun rengine büründük. Allah'tan daha güzel boyası olan, O'ndan daha güzel bir din ile akılları ve kalbleri terbiye eden kim vardır? Biz ancak O'na ibâdet ederiz.*
139. *De ki: Allah hakkında bizimle mücâdele mi ediyorsunuz? Halbuki O, sizin de, bizim de Rabbimizdir. Bizim yaptıklarımız bize, sizin yaptıklarınız size âittir. Biz ancak O'na ihlâs ile yöneliriz.*
140. *Yoksa siz, İbrahim, İsmail, İshâk, Yâkub ve torunlarının Yahudi veya Hıristiyan olduğunu mu söylüyorsunuz? Onlara de ki: Siz mi daha iyi bilirsiniz, yoksa Allah mı? Kendisine Allah tarafından gelmiş bir hakikati gizleyenden daha zâlim kim vardır? Allah sizin yaptıklarınızdan habersiz değildir.*
141. *Onlar bir ümmetti ki, gelip geçtiler. Onların kazandığı onlara, sizin kazandıklarınız size âittir. Siz onların yaptıklarından mes'ul tutulacak da değilsiniz.*